

Gandhy Poeran en de Stichting Dosti

1979 -2019

Stichting Dosti

Ingeborg Schuitemaker

Stichting Haagse Levensboeken

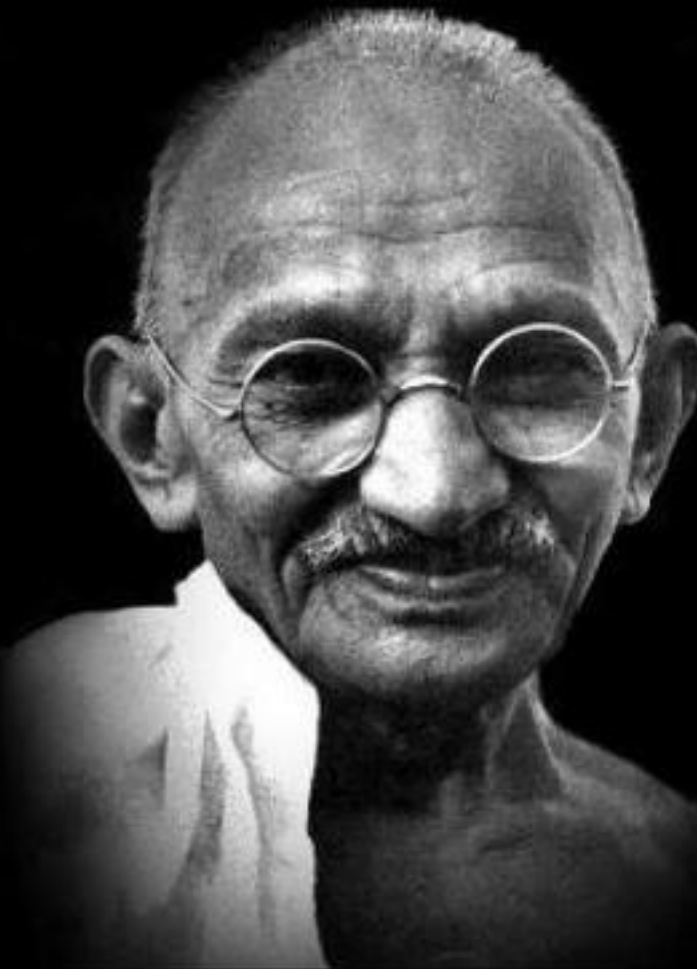

Haagse
Levensboeken

December 2019

Bijna alles wat u doet
is onbelangrijk,
maar het is erg belangrijk
dat u het doet.

- Mahatma Gandhi -
(1869-1948)

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 LEVEN	7
SCHOOL.....	8
NEDERLAND	9
OPLEIDING	9
IK WAARDEER HEM OM WAT HIJ VOOR DEN HAAG HEEFT GEDAAN	10
HOOFDSTUK 2 STICHTING DOSTI	11
SAMENWERKING ANDERE ORGANISATIES	11
PROMOTIE	13
HIJ LAAT ZICH INSPIREREN DOOR ALLES WAT ER OM HEM HEEN GEBEURT	14
HOOFDSTUK 3 MUZIEK EN FESTIVALS.....	15
FESTIVALS	17
INDIASE ARTIESTEN	17
AVISHKAR EN DE INDIAN EAGLES.....	19
ZEER SOCIAAL MENS	20
HOOFDSTUK 4 RELIGIEUZE EN FOLKLORISTISCHE FEESTEN	21
HOLIFEEST	21
DIVALA-FEEST	23
EERLIJKE EN OPRECHTE MAN	24
HOOFDSTUK 5 OVERIGE ACTIVITEITEN	25
.....	25
VROUWENFESTIVALS.....	25
BOOTTOCHTEN	26
DRAAIORGEL	27
FILMS.....	27
REIZEN	28
PRIJZENSLAG	28
ZIEKENOMROEP	28
HOOFDSTUK 6 SPORT.....	30
TEGEN FC DEN HAAG	30
VOLLEYBAL.....	31
FIJNE MAN OM MEE SAMEN TE WERKEN	32
BESCHEIDEN FIGUUR MET GROOTSE DADEN	33

HOOFDSTUK 7 MULTICULTUREEL	34
CROSS-OVER	36
KLEURRIJK.....	36
KLEURRIJK NIEUWJAAR.....	39
KLEURRIJK KERST.....	39
 HOOFDSTUK 8 ANDER VRIJWILLIGERSWERK	 40
RELIGIEUZE ORGANISATIES	40
ACTIVITEITEN IN REGENTESSENKWARTIER EN HOUTWIJK	40
DE ZONNEBLOEM.....	42
RIJDEN VOOR IPSE DE BRUGGEN	42
PERSONEELSFEST	42
ONDERSCHEIDEN	42
PIONIER BIJ HET SAMENBRENGEN MUZIEKSOORT.....	43
 BEDANKT	 44

Hoofdstuk 1 Leven

Gandhipersad Poeran (roepnaam Gandhi) is geboren in Suriname op 19 februari 1949. Hij is de op een na jongste van een gezin met veertien kinderen. 'Ik heb zes broers en zeven zusters. Toen ik geboren werd, waren twee van mijn zussen al uitgehuwelijkt. Een broer leefde in de grote stad (Paramaribo). We hebben zo'n grote familie dat als we nu een reünie zouden houden we meer dan 100 mensen moeten uitnodigen.'

Zijn jeugd speelde zich af Saramacca, een district in het noorden van het land. De Saramacca rivier stroomt in de Coppename rivier, die uitmondt in de Atlantische Oceaan. Zijn geboortehuis werd omringd door verscheidene krekens, bruine rivieren, groene rijstvelden, boomgaarden en akkers. In de omringende bomen huisden onder meer apen en talloze vogels. 'Mijn ouders hadden daar een plantage van ongeveer 12 hectare groot, waarop ze hoofdzakelijk rijst, en daarnaast groenten en fruit verbouwden. De rijst verkochten ze. Daar leefden we van. Het waren hardwerkende lieve mensen, die het net als hun burens niet breed hadden.' Wegen en verkeer waren er niet. Pas nadat hij naar Nederland was betrokken kwam er een onverharde weg. Hij is er nog verontwaardigd over.

Zijn ouderlijk huis was gebouwd op palen. 'We sliepen boven, daar hadden we 3 kamers, 2 grote en 1 kleine, dat weet ik niet meer precies. En denk maar niet dat we bedden hadden, ja, kleedjes op de vloer, daar lagen we op. Beneden was een zitgedeelte. Daar zaten we niet vaak, ons gezin leefde buiten. We hadden altijd twee of drie honden, die namen we mee als we de jungle achter ons huis inliepen. Hun aanwezigheid gaf ons een veilig gevoel, want ze blaften als er onraad was. Naast de honden hadden we een papagaai, en hielden we eenden en kippen voor de eieren en koeien voor de melk.

Hij weet nog goed dat de keuken los stond van het huis, met daarnaast een ruimte waar ze aten. 'Geen tafel. We zaten naast elkaar op de grond. Geen bestek hè, we aten gewoon met onze handen.' Hij kan zich niet herinneren dat hij ooit honger heeft geleden. 'Ons hoofdvoedsel bestond uit rijst, dat aten we samen met groenten, bonen of bladgroente en vaak ook vlees of vis. In het district waar ik woonde was dat er meer dan voldoende.'

De plantage lag afgelegen. Het dichtstbijzijnde buurhuis lag honderden meters verderop, het dorp, als je daar al van kon spreken, nog verder. Hij ziet zich nog met een hele groep kinderen naar school wandelen. 'We liepen over de dammen, (dijkjes). Ik denk zo'n 3 à 4 km. Sommige stukjes waren bedekt met gras, waardoor we regelmatig nat op school kwamen.'

Hij glimlacht als hij terugdenkt aan de wandelingen met andere schooljongens. 'Soms haalden we kattenkwaad uit, stalen we vruchten uit de bomen. Maar we zijn er nooit op aangesproken. De eigenaren hebben het waarschijnlijk niet eens gemerkt.'

Als kleine jongen hoefde hij niet mee te helpen in het huishouden of op de boerderij. En tot zijn zesde jaar ging hij ook niet naar school. Hij had dus alle tijd om te spelen. 'Wat we zoal deden? Tikspelletjes, joel enz. We hadden geen echt speelgoed. We improviseerden, weet je, met een blikje. We vermaakten ons op die manier. Achteraf gezien was het daar heerlijk. We hadden geen TV, geen radio, geen internet en toch verveelden we ons nooit. Toen ik later in de stad woonde en tijdens de vakanties naar huis ging, waren er altijd buurjongens en buurmeisjes om mee te spelen.'

In de wijk waar Gandhi woonde was eigenlijk iedereen wel familie van elkaar. Daarom werd er ook niet onderling getrouwd. Hij vertelt dat ze verschillende aanspreektitel hadden voor de grootouders, ooms en tantes afhankelijk van de familierelatie. 'De oudere broer van vaderskant noemden we

Dada, zijn vrouw Barki Maja. De jongere broer van mijn vader werd aangesproken met Kaka en zijn vrouw met Kaki, de broer van mijn moeder heette Mamoe, zijn vrouw Mami, de zus van mijn moeder noemde ik Mausie en haar man Mause. De grootouders van vaderskant sprak ik aan met Adja en Adji, van moederskant met Nani en Nana.'

Zijn voorouders kwam oorspronkelijk uit India en waren Hindoestaans. Hij kan zich vooral de feesten herinneren. Holi Phagwan, het lentefeest of het festival van de kleuren heeft de meeste indruk gemaakt. Maar ook de viering van het lichtfeest, Divali, staat nog vers in zijn geheugen. 'Bij dit feest maakten mijn moeder het hele huis schoon, werden er kaarsen aangestoken en vegetarisch gekookt. Deze feesten maken deel uit van ons traditie en we vieren ze ook nog steeds in Nederland.

School

Aanvankelijk ging Gandhi op school in het dorp. Hij schat dat hij een jaar of tien was toen het hoofd van de school, de heer Dalenoord, met zijn ouders ging praten. Hij kon goed leren, het was beter voor hem om in Paramaribo naar school te gaan. En zo verliet hij al op jonge leeftijd zijn ouderlijk huis en de plantage.

'In Paramaribo woonde ik bij mijn oma met een broer en enkele neefjes en nichtjes. En dat alles in een ruimte van 20 m², waarbij de meisjes en jongens ook nog eens apart sliepen.' Haar kleine huisje lag midden in het centrum. Hij miste zijn ouders wel, maar vond het ook spannend, zo'n huis hartje stad.

Later huurde zijn vader een woning in de hoofdstad en daar leefde hij met twee broers en twee zussen. 'Mijn zussen deden het huishouden, maar wij hielpen mee de boel schoon te houden.' Zijn oudere broer woonde in hetzelfde huis en hield ook een oogje in het zeil. 'Mijn moeder kwam

regelmatig langs om te koken. In de vakanties ging ik naar huis. Ik moest nu wel meehelpen op de plantage.'

Ondanks dat zij ouders geen toezicht op hem hielden, maakte hij gedisciplineerd zijn schoolwerk. 'Meteen nadat ik uit school kwam, 's avonds en 's morgens vroeg. Mijn vader zei altijd: 'word 's morgens vroeg wakker, lees het nog een keer over en je weet het.'

Op de middelbare school in Paramaribo ontwikkelde zich al een beetje wat later zijn passie zou worden: het organiseren van uitstapjes en culturele activiteiten. 'Je bent jong en je wilt wat ondernemen. Helaas ging de activiteiten vaak niet door gebrek aan financiële middelen. Maar ik heb het jaar in jaar uit geprobeerd.'

Nederland

In september 1968, hij was 19 jaar, vloog hij met een schooldiploma op zak naar Nederland. Een verademing vond hij. 'Ik kon niet goed tegen de hitte. Desondanks had ik het in het begin altijd koud.'

Hij trok in bij zijn oudere broer. 'We woonden hartje Den Haag, op de Grote Marktstraat en zaten in de kost bij een Indische familie. Hij glimlacht bij de gedachten dat ze samen een stapelbed deelden. Zijn broer werkte, deed iets met statistiek voor openbare werken. Hij ging naar school. Eerst naar het Maerlandt Lyceum, daarna naar de MBO Laboratoriumschool, waar hij afstudeerde als klinisch-chemisch analist.

'Vervolgens deed ik de HBO-opleiding voor dit vak, terwijl ik tegelijkertijd in het Bethlehemziekenhuis werkte. Ik kreeg een aantal vrijstellingen en was in twee jaar afgestudeerd. Bij mijn eerste baan zag ik zo'n dertig veertig patiënten per dag. Dat werd wel anders toen ik in het Lange Landziekenhuis in Zoetermeer kwam. Op sommige dagen hielp ik wel 300 mensen. En,' zegt hij stralend, 'mijn werk was goed te combineren met mijn passie: het helpen van mensen en het organiseren van culturele activiteiten.'

Ondertussen was hij in 1970 getrouwd. 'Ik kwam mijn toekomstige vrouw, Dewkoemarie Rambaran, roepnaam Inke in Suriname tegen. We kenden elkaar van de lagere school. Daar gingen we trouwens niet met elkaar om. Er volgde een jaar van intensief corresponderen.' In 1969 waagde zij ook de oversteek. Twee jaar later waren ze getrouwd.

Gandhy verhuisde met zijn gezin regelmatig binnen Den Haag. Hij woonde eerst in het Regentessekwartier. In die wijk zijn ze nog een keer in dezelfde straat naar een andere woning verhuisd. Ongeveer 15 jaar later vertrokken ze naar de Houtwijk, waar de familie zo'n 20 jaar gewoond heeft. Nu woont hij samen met zijn vrouw in de Schilderswijk.

Ze kregen samen vijf kinderen. 'We konden ons gezin gemakkelijk combineren met ons werk. Ik werkte overdag en zij 's avonds. Het was altijd wel een heel gepuzzel om alles te organiseren. Mijn vrouw en ik werkten, ik deed vrijwilligerswerk en elke avond moesten we wel een kind wegbrengen, erop wachten en/of ophalen van een cursus of activiteit.' Hij is trots op zijn gezin. 'De kinderen hebben hun middelbare school afgemaakt en hebben allemaal werk.' Zij oudste dochter wordt volgend jaar vijftig en het oudste kleinkind al 24.

Opleiding

Hij wilde naar Nederland voor zijn opleiding. 'Maar,' zo zegt hij lachend, 'wie wilde er toentertijd nu niet naar Nederland. Alles was mooi, gemoedelijk. In 1968 was het de gouden tijd zo na de oorlog.

Nederland stond in bloei. Mensen hielpen je graag als je dingen nodig had. Het enige enge was het verkeer. In Suriname rijden ze links en hier rechts, daar moest ik in het begin erg aan wennen. En je zou het nu niet meer zeggen, ik was ook verlegen. Op een keer stapte ik in de verkeerde bus. Ik durfde niet aan de chauffeur te vragen waar ik eruit moest. Ik wachtte rustig af en ja hoor op een gegeven moment keek hij bezorgd en vroeg waar moet je eruit?’

Een ander heikel punt waren de tramrails. ‘In Paramaribo rijden geen trams. Ik ben dan ook een keertje lelijk van mijn fiets gevallen. Dat is daarna nooit meer gebeurd, omdat ik wist hoe je de rails moest kruisen.’

Ook had hij soms moeite om de Nederlanders te verstaan. ‘En dat had niets te maken met verstand. Ze spraken zo snel. In Suriname leerden we wel Nederlands op school, maar thuis spraken we Hindoestaans en op straat Taki Taki, de taal die overal gesproken wordt.

Ik waardeer hem om wat hij voor Den Haag heeft gedaan

Gandhy is een man die stilletjes dingen organiseert en dat op zo’n manier doet dat hij daarmee een groot publiek weet te bereiken. Ik heb hem leren kennen toen we in dezelfde wijk woonden. Daar bleken al zijn organisatorische kwaliteiten, waar ik dankbaar gebruik van heb gemaakt.

Hij richt zich met zijn stichting Dosti niet alleen op Hindoestanen maar streeft nadrukkelijk naar de samenwerking met andere culturen. Daarmee draagt hij bij aan een leefbaarder Den Haag. Gandhy is de voortrekker en weet mensen aan zich te binden.

Ik heb hem, toen ik nog wethouder was in de gemeente Pijnacker-Nootdorp, gevraagd om op 8 maart internationale vrouwendag te organiseren. Hij kwam met een intercultureel programma dat er prima uitzag en dat goed viel binnen de gemeente. Ook binnen Den Haag heeft hij festivals georganiseerd waarbij de muzikanten uit verschillende culturen kwamen, waaronder de Sub-Sahara.

Het is een eerlijke man die ik nog nooit op een leugentje heb weten te betrappen. En hij levert altijd wat je vraagt.

Ik waardeer hem als wethouder en als mens en vind het heel knap dat hij al veertig jaar lang zonder ruzie Hindoestaanse en Haagse groepen weet te verbinden.

Bert van Alphen

Wethouder Sociale Zaken Gemeente Den Haag

Foto: Martijn Beekman

Hoofdstuk 2 Stichting Dosti

Langzamerhand kwamen er steeds meer vrienden, familie, kennissen en kennissen van kennissen naar Nederland. Gandhi beijverde zich om met name de groep Hindoestanen op te vangen. Vaak haalde hij ze op van Schiphol. Hij zorgde voor onderdak, de benodigde papieren, maakte ze wegwijs bij de Sociale Dienst of hielp ze aan werk. Sommigen logeerden, soms langere tijd, bij hem en zijn gezin.

Hij is er trots op dat alle mensen die hij heeft geholpen goed terecht zijn gekomen. 'En dat was nog best een klus, hier hebben mensen veel meer ruimte om te doen wat ze zelf willen dan in Suriname.'

In 1974, vlak voor de onafhankelijkheid van hun land, emigreerden heel veel Surinamers naar Nederland. 'Veel Hindoestanen kwamen in Den Haag terecht,' zegt hij. 'Er wonen er hier nu 60.000, meer dan in welke andere stad op het vaste land van Europa dan ook. Daarbij is het ook de grootste groep allochtonen in onze stad. Het is wel een groep die zich gemakkelijk mengt met andere mensen. Ze zijn daarin niet terughoudend. Zij zijn goed geïntegreerd.'

'Ik ben in die tijd begonnen met het kleinschalig organiseren van Holi Phagwan (Hindoestaans Nieuwjaar) en Divali. Er bleek veel belangstelling voor. Daarnaast organiseerde ik een paar keer per jaar een soos met Hindoestaanse muziek speciaal voor jongeren. De ouders hadden hier in Nederland veel minder grip op hen. Daardoor zouden ze kunnen ontsporen. Mede door die soos hadden de jongeren wat te doen en leerden ze hun eigen cultuur kennen.' Ook nu nog heeft de stichting als doel om jongeren hun roots niet te laten vergeten.'

Dat was één reden. Hij zag ook hoe belangrijk hun eigen cultuur voor de Hindoestanen was. 'Ik organiseerde daarom taalcursussen in het Hindi voor jongeren en mensen van middelbare leeftijd.' Hij deed het eerst allemaal alleen. Geleidelijk sloten er meer mensen aan die delen van de organisatie op zich namen, maar hij bleef de spin in het web.

'Dat kwam ook,' zo verklaarde hij, 'ik had onregelmatige diensten, waardoor ik overdag gemakkelijk met instanties kon praten. Omdat we ook huur moesten betalen en de gemeente enkele activiteiten subsidieerde verdween de vrijblijvendheid. December 1979 heb ik daarom samen met de heren: D. Doekhie en R. Eli de stichting Dosti opgericht, die in 2019 veertig jaar bestaat. Ik ben ook al veertig jaar voorzitter.'

'In de loop der jaren heeft de Stichting Dosti geprobeerd de Hindoestaanse cultuur over te dragen op de jonge generatie en aan de inwoners van Den Haag en daarbuiten. Kennismaken van deze cultuur kun je door het lezen van boeken, door een dienst bij de wonen in de Mandier, naar Bollywood films kijken en door het luisteren naar muziek. De stichting Dosti heeft met name gekozen voor het laatste omdat muziek mensen bindt en bij elkaar brengt.'

Samenwerking andere organisaties

Bij de oprichting van Dosti woonde Gandhi met zijn gezin in het Regentessekwartier. 'Naast het behoud van de Hindoestaanse cultuur heb ik het altijd een belangrijke taak voor Dosti gevonden om ook andere bevolkingsgroepen bij onze activiteiten te betrekken. Dat was en is ook een van de doelstellingen van de stichting. Ik werkte daarom direct al samen met de scholen en de wijkcentra in die buurt.' Hij denkt met plezier terug aan de wijze waarop hij de activiteiten promootte. 'De school gaf briefjes mee aan de schoolkinderen. Ouders lazen informatie van de scholen meestal wel. Zo kwamen ze in aanraking met wat wij deden en vertelden dat vaak ook door.'

ATTENTIE

GROOTSE KULTURELE- AVOND

ROLI
KHELE RAGHOEBIERA

PHAGUA SPECIAL

IN ZAAL

De Nieuwe Stal

: Newtonstraat 405

3. APRIL a.s.

OM 20.00 UUR

FEESTEN OP DE TONEN VAN

THE INDIAN EAGLES

EN DIVERSE KULTURELE GROEPEN

W.O. TJAU TAAL

DEZE AVOND MAG JE BESLIST NIET LATEN
GAAN..... WANT DE SFEER IN DE ZAAL ZAL
JE NIET LATEN STAAN !!!!!

TOEGANG; VOOR KULTURELE GEDEELTE: f 2,50
NA 22.00 uur : f 5,00

lichting DO
v. Bylandt
Den Haag
tel. 453379.

Later verhuisde hij naar de Houtwijk. Hij zocht meteen weer contact met de scholen en de wijkorganisaties. 'Samen zetten we activiteiten op om de integratie te bevorderen.'

'Ik heb ook goede herinneringen aan de samenwerking met de jongerenstichting MCJOL (Multiculturele Jongerenorganisatie Loosduinen). Onze stichting heeft hen samen met de wijkvereniging gesteund bij de organisatie van een studentenfeestje samen met Trafassi.'

In 1999 betrok hij met zijn gezin een huis in de Terwestenstraat in de Schilderswijk. In samenwerking met de buurtbewoners en verschillende wijkorganisaties heeft hij ook hier veel activiteiten georganiseerd. Een van die organisaties was de Stichting Schilderswijk Cultuurrijk, waarbij veel allochtone verenigingen waren aangesloten. Hij is een tijdje voorzitter geweest van deze stichting en van Schilderswijk TV.

Het hoofddoel van de stichting Dosti is in de loop der jaren verschoven. Bij de oprichting richtte Dosti zich met name op het behartigen van de belangen van met name Hindoestaanse burgers afkomstig uit Suriname na de onafhankelijkheid in 1975. Ook wilden ze jongeren de mogelijkheid bieden om te genieten van de eigen muziek, en het Hindoestaanse cultureel erfgoed en de band met India behouden. Daarnaast beijverde de stichting zich voor het bevorderen van de integratie tussen de verschillende bevolkingsgroepen in Den Haag en daarbuiten. Dat laatste is nu het centrale thema. Dat uit zich in activiteiten als Kleurrijk Kerst, Kleurrijk Nieuwjaar. 'We streven naar een afwisselende programmering die ook aantrekkelijk is voor andere bevolkingsgroepen.'

'We beperkten ons daarbij trouwens niet alleen tot Den Haag. Leeuwarden, Rotterdam, Arnhem, Enschede, waar zijn we niet geweest. Meestal huurden we het theater af voor onze activiteiten. Door gerichte promotie, mond-op-mond-reclame en gebruik te maken van mijn netwerk werden de evenementen elders in Nederland ook drukbezocht,' zegt hij niet zonder trots.

Promotie

Hij vertelt vol vuur over de activiteiten van de eerste jaren en hoe ze die aan de man brachten. 'In de Hobbemastraat was een platenzaak, Sunil Record House, die veel Hindoestaanse platen en CD's verkocht. Daar kwamen heel veel Surinamers. Als we activiteiten hadden, maakten we een A4tje en legden die daar neer.' Hij laat vele kleurrijke posters zien van activiteiten, zoals muziekfestivals. Sommige met bekende namen. 'Dat waren echt de publiekstrekkingen.'

Verder maakten we gebruik van een Hindoestaanse radiopiraat, die druk beluisterd werd. Hierop adverteerden we ook met onze activiteiten. Een TV-piraat zond Bollywoodfilms uit. Deze werden heel goed bekeken.' Hij lacht nog als hij denkt aan die keer dat de politie de stekker uit de piraat trok, midden in een Bollywoodfilm. 'Hoeveel mensen, ook Nederlanders, er toen niet geklaagd hebben! En dan te bedenken dat die films om half een 's nachts begonnen en pas tegen drieën afgelopen waren.'

De stichting maakt sporadisch gebruik van sociale media. Ze hebben geen website. 'De Hindoestaanse gemeenschap is maar klein, we vinden elkaar toch wel. We maken reclame op de ouderwetse manier door het ophangen van posters in de bekende winkels, bij de theaters, bij clubhuizen waar veel Hindoestanen komen. Verder maken we veel gebruik van de Hindoestaanse radio. Natuurlijk staan onze activiteiten ook in de Posthoorn en nemen Indiase websites ze op. Belangstellenden kunnen de kaarten kopen bij de bekende winkels en bij de theaters. Tot nu toe werkt dit altijd heel goed.'

Hij laat zich inspireren door alles wat er om hem heen gebeurt

‘We zijn beide actief in het sociaal-cultureel werk in Den Haag. En zo heb ik hem ook leren kennen. Zijn stichting Dosti organiseert veel activiteiten die in het verlengde liggen van wat wij doen. Ik ben nauw betrokken bij de organisatie van het Millan-festival, ben ik actief in de tempel en bij allerlei culturele activiteiten in de wijken. We hebben de afgelopen 15-20 jaar ook gezamenlijke activiteiten georganiseerd.

Wat me aan hem opvalt is dat hij heel creatief is. Hij weet steeds een nieuwe draai te geven aan een al bestaande activiteit en daarbij de verschillende culturen met elkaar te verbinden. Zo heeft hij een keer bij Broer- en Zusterdag, waarbij zusters de bescherming van hun broer vragen, de wethouder uitgenodigd en benoemd tot broer. Vrouwen uit de Hindoestaanse gemeenschap hebben om dat te bevestigen een bandje om de arm van de wethouder gebonden.

Ook heeft hij een typisch Hollands verschijnsel, het draaiorgel, zo ver gekregen dat het Bollywoodliedjes ten gehore bracht. En met zijn ‘Kleurrijke’ evenementen brengt hij mensen en muziek uit verschillende culturen bij elkaar. Dit laatste is echt zijn drijfveer.

Het lukt hem elke keer weer een divers publiek naar zijn activiteiten te lokken. Jong-oud, vrouw-man, verschillende culturen. Dat komt ook doordat hij oog heeft voor elke doelgroep, zijn activiteiten voor iedereen betaalbaar zijn en steeds vernieuwend. Hij laat zich inspireren door alles wat er om hem heen gebeurt.

Ik heb het er wel eens met hem over gehad wat er gebeurt als hij stopt bij Dosti. Hij weet dat hij het eens moet loslaten, maar heeft nu nog de energie om door te gaan. En het is zijn kindje. Het zal moeilijk zijn hem op te volgen, iemand te vinden die tijd heeft, het leuk vindt, het vrijwillig wil doen en ook nog creatief is.

Weet u trouwens als we met zijn tweeën zijn praat hij honderd uit, maar zo gauw hij een microfoon onder zijn neus krijgt is hij zo stil als wat.’

Hemant Lachman

Organisator Milanfestival en vastgoedondernemer

Hoofdstuk 3 Muziek en festivals

Muziekfestivals, uitvoeringen en avonden vormden en vormen nog steeds de hoofdmoot van de activiteiten. Hij denkt met enige weemoed terug aan een avond in 1985 dat er bijna 7.000 mensen in de Houtrustshallen waren.

‘We organiseerde een Caribbean Musical Night met Trafassi. Die Surinaamse groep had net een hit gehad met het nummer Wasmasjien. U weet wel ‘Kleine wasjes, Grote Wasjes. Andere sterren waren Pandero en de Indian Eagles. De duizenden bezoekers konden tot zes uur in de ochtend dansen. Dat kan nu helaas niet meer. Bij de organisatie van deze avond werkte ik samen met Guus Dietrieux, die nu directeur is van Parkpop. Hij was toen nog medewerker van de Stichting JOB.’

‘Een jaar later ben ik er met behulp van Guus in geslaagd Mai Tai te strikken voor een optreden op de Caribbean Merengue Night. Deze twee zangeressen waren in die jaren niet weg te denken uit de Top 40. Op deze avond trad ook de Hawaï Sylvana groep op, een dansgroep die een oriëntaalse show op de planken bracht. Ze voerden niet alleen Hindoestaans dansen op, maar ook dansen uit Tahiti, Hawaï en het Midden-Oosten.’

Er waren toen bijna 1200 mensen. ‘Mai Tai was duur,’ zegt hij. ‘Ze vroegen voor een optreden van een half uur 7500 gulden. We hadden wel sponsors, maar die droegen onvoldoende bij. Ook

PRINTSHOP ROLLOVER
Tel. 070 - 89 76 83

THE CARIBBEAN MERENGUE NIGHT

op ZATERDAG 1 november 1986

Aanvang 21.00 uur tot 06.00 uur.

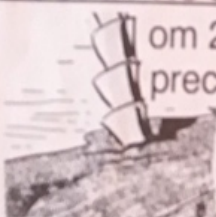
in: Bowling- en Partycentrum Ockenburg,
Wijndaelerduin 25.

Voorprogramma:

Indian Eagles
André en André-tje
HIM
Haiwai Silvana groep

HOOFDPROGRAMMA:

om 24.00 uur
precies begint

MAI TAI

Daarna optreden van:

TRAFASSI

Seven Latin Stars

Indian Eagles, André en André-tje, De Haiwai Silvana groep en HIM,
afgewisseld met diverse SURPRISE optredens.

Deze avond wordt mogelijk
gemaakt door:

HOOFDSPONSOR

Wierab Meubel

Paul Krugerlaan 2-8-11-13-21
v.d. Vennestraat 16 t/m 24

Co-sponsor Laxmi

Juwelier, goudsmid
Paul Krugerlaan,
hoek Hertzogstraat 2

Toegangsprijs:

Voorverkoop f 20,-

Aan de zaal f 25,-

DOORVERKOOPADRESSEN:

IN HAAG

American Import

Holiday Tours

Wierab Meubel

ROTTERDAM

Torica Reizen

UTRECHT

Shyam videotheek

AMSTERDAM

Tropische winkel Re
A. Cuypersstraat 157

ontvingen we subsidie van de gemeente, maar dat dekte bij lange na de kosten niet. Daarom vroegen we ook een bijdrage van de bezoekers.'

Festivals

1986 was heel druk jaar. Dat begon al op 18 januari met een groots festival in Amicitia in Den Haag, waarin Mukesh centraal stond. Dit is een Indiase playback zanger in Bollywoodfilms. Er traden wel tien zangers en zangeressen op, die een imitatie ten gehore brachten van beroemde Bollywoodfilmsongs. Beroemde zangers en zangeressen vertolken deze songs en filmsterren playbacken ze in de films. Mukesh was daar een meester in. Iedereen in de zaal kende deze liederen en zong ze uit volle borst mee. Verder waren optredens van R. Bhageloe, die een magieshow bracht, en een moderne dansgroep. Na afloop konden de bezoekers dansen op de muziek van de Indian Eagles. 'Deze Mukesh Tere Yaad Mein hebben we trouwens veel vaker georganiseerd,' zegt Gandhi met een lach. Zo ook als Millenniumshow op 22 januari 2000. 'En elke keer was het een groot succes.'

Nog geen maand later was er een groot Indian Song en Music Festival Night in de Houtrusthallen. Ster van die avond was het Mastana Orchestra. Het was het laatste optreden van het orkest omdat een van de leden naar India vertrok. Het orkest begeleidde verschillende bekende zangers en zangeressen van vroeger. Na de show werd er gedanst tot in de vroege uren op muziek van Indian Diamonds, Pandero en de Indian Eagles.

Het twintigjarig bestaan van de Stichting Dosti viel samen met de millenniumwisseling. Om dat te vieren werd er in de Hooiberg in Rotterdam een groot Baithak Gana festival georganiseerd. 'Baithak Gana komt oorspronkelijk uit Noord-India,' vertelt Gandhi. 'De contractarbeiders namen deze muziek mee naar Suriname en later naar Nederland. Het is nog steeds zeer populaire muziek, die gespeeld wordt op drie instrumenten, een harmonium, de dholak, een trommel, en de dhantal die zorgt voor het ritme. Tegenwoordig voegen ze er ook andere instrumenten toe. Maar het origineel met drie instrumenten is het mooiste.'

Gandhy vertelt dat de Baithak Gana tegenwoordig misschien nog wel meer leeft in Nederland dan in Suriname. Belangrijkste vertolkers van Baithak Gana zijn de vrouwen, die een eigen specifiek genre hebben ontwikkeld. Ook jongeren hebben hun eigen stijl en neigen meer naar de modernere Hindipop. Deze muziekstijl is zowel in Nederland als Suriname geïnspireerd door de Baithak Gana.

Met veel plezier denkt hij terug aan het scholierensongfestival, dat de stichting verschillende jaren achter elkaar heeft georganiseerd. 'Er deden zo'n 12 tot 15 Hindoestaanse jongeren van allerlei scholen aan mee. Zij probeerden de grote Bollywood zangers en zangeressen zo goed mogelijk te benaderen. Deze songfestival waren altijd en groot succes.'

Indiase artiesten

Gandhy vertelt dat ze voor hun muziekevenementen vaak artiesten uit India halen. 'We probeerden in het begin altijd grote artiesten te strikken, maar die konden we op den duur niet meer betalen. Tijdens onze festivals en muziekevenementen treden naast Nederlandse artiesten nog steeds artiesten uit India op, maar we nodigen nu zangers en zangeressen uit die met hun imitatie heel dicht bij hun idool blijven, maar minder bekend zijn. Die kunnen we betalen en trekken toch volle zalen.

Ons publiek bestaat, weet je, merendeels uit veertigers en vijftigers en die houden van liedjes uit de oude doos. De artiesten zingen vooral songs uit de jaren vijftig, zestig, zeventig en tachtig. Het zijn

GEETON KA ROSHNIE

ASTRANI
&
DOSTI

PRESENTEREN EEN UNIEK

SCHOLIEREN SONG-FESTIVAL

OP ZONDAG 21 NOVEMBER 1993
Aanvang: 14.00 uur tot 22.00 uur

TUSSENPROGRAMMA: **MODESHOW & KLASSIEKE DANS!**

DE DEELNEMERS WORDEN BEGELEID DOOR TOPMUZIKANTEN!
Voor inlichtingen: 070 - 3839158 of 078 - 191779
Voorverkoopadressen Den Haag: Vanisha's, Temptations Music Palace
R'dam : Rudy's Store, Radio S.R.S, Sitara's Videotheek
Prijs: fl 10,- v.v.; aan de poort: fl 15,-

PLAATS: AULA HAAGSE HOGESCHOOL, SECTOR TECHNIEK, WEGAstraat 60 (BINCKHORST), DEN HAAG

Semra Mode

DAMES, HEREN, BABY, KINDER
EN TIENERSKLEDING

Paul Krugerian 219-221 DEN HAAG Tel: 070-346 17 88

Temptations Music Palace

Verkoop en distributie van Lp's, Mc's en Cd's
Promotie van artiesten.
Tevens boekingen div. Popbandjes

Hobbemastraat 229
2526 JL Den Haag

Telefoon: 070 - 3 806063
070 - 3 809015
Telefax: 070 - 3 889751

Directeur:
R.A. Ramzan

FIRST INDIAN SONG & MUSIC FESTIVAL NIGHT 1986

MASTANA ORCHESTRA

LAATSTE OPTREDEN VAN MASTANA '86
WEGENS VERTREK VAN HAFIEZKHAN NAAR INDIA
MET BEKENDE ZANGERS VAN VROEGER o.a.

BIESNATH TRILOKI en **BRIEDJELALL KALPOE**
(VEENA ORCHESTRA) (Indian Orchestra)

ZATERDAG 8 FEB., '86

GROTE HOUTRUSTHALLEN
HOUTRUSTWEG 108 - DEN HAAG
AANVANG 20.00 uur precies tot 6.00 uur s' morgens

☆☆☆☆

NA DE SHOW VAN
MASTANA
DANSEN MET **IND. DIAMONDS**
met Hans - Oscar - Shaheed

PANDERO
met Edgar
Nadeem Khan - Michel Lachman

LAAT DEZE KANS U NIET
EN KOMT OP
EEN AVOND OP

IND. E

v.v. f. 17.50
verkoopbaar v.a. 15 Jan. '86

Den Haag: Saud's Record Center Lindendreef 187 tel 070 88 22 84	Utrecht: Tropische Winkel Park Kanaalweg 228 tel 030 34 74 85	Rotterdam: Tiki's Record Center G.J. Mulderweg 4 tel 010 76 58 13	Amsterdam: Tropische Winkel Alberghsingel 5 tel 020 76 58 13

liedjes met inhoud. Ze gaan vaak over de liefde, maar dan met diepgang. Jongeren zie je weinig op dit soort feesten. Zij gaan liever naar de disco, behalve als we een bijzondere artiest uit India halen. Dan willen ze nog wel eens komen.'

Avishkar en de Indian Eagles

Gandhy heeft in zijn lange loopbaan als voorzitter van Dosti met veel verschillende bands gewerkt. Maar de bands die altijd terugkomen zijn Avishkar en de Indian Eagles.

Avishkar staat onder leiding van Ronny Bhikhari en is echt een begeleidingsband van Hindoestaanse zangers en zangeressen.

'Weet je, het is de enige band in Nederland die zo'n talent heeft dat ze ook toptiesten uit India kunnen begeleiden. In de loop der jaren hebben we heel wat grote Indiase artiesten laten overkomen. We werken al meer dan dertig jaar samen. Ronny is zo goed dat hij ook als dirigent van het symfonieorkest optrad toen wij daar een avond organiseerden. Opgevuld met het Indiase slagwerk was het een heel harmonisch geheel. Zo'n tien jaar geleden is zijn zoon ook bij de band gekomen. Parwish Bhikhari, mogelijk treedt hij in de voetsporen van zijn vader. Hij heeft er wel het talent voor.'

De Indian Eagles waren vanaf de begin jaren tachtig, nu al 37 jaar, regelmatig aanwezig op de feesten van de stichting Dosti. Zij verzorgden altijd de dansmuziek op de afterparty's. En nog steeds zijn zij de dansband bij feesten. De Indian Eagles staan onder leiding van John Mokamsing. Gandhi vertelt dat ze alles kunnen spelen: Bollywood, Reggae, Salsa, Meringue en ook Nederlandse muziek.

'Waarom ik beide bands altijd trouw ben gebleven? Het zijn hele prettige mensen om mee te werken. Ik bespreek met hen altijd de invulling van de avond. Zij hebben daar een belangrijke stem in. Het zijn echt de artistieke leiders. Ook de combinatie werkt goed. De feesten zijn niet zozeer gericht op jongeren, de bands doen goed bij het publiek van middelbare leeftijd dat we tegenwoordig trekken.'

De muziekgroepen hebben ook al jaren bijna dezelfde samenstelling. 'Dat is des te opvallender omdat het allemaal hobbyisten zijn, die naast hun baan muziek maken. De Indian Eagles worden ook veel gevraagd voor feesten en partijen, ook bij Nederlanders. Ze kunnen echt alles spelen. Verder zijn ze veel gevraagd op allerlei festival zoals Bakhoe.'

Zeer sociaal mens

‘In 1981 heb ik de Indian Eagles opgericht en vanaf die tijd zijn we dikke vrienden. Hij is een zeer sociaal mens. Veel vrienden van mij hebben bij hem gewoond toen ze net uit Suriname kwamen. Hij had toen een groot huis aan de van Bylandtlaan gekocht. Soms bleven ze ook bij hem wonen. Ik ken een jongen die hier geen familie had, hij heeft net zo lang bij Gandhi gewoond tot hij zijn school en studie afhad. Nu heeft hij een groot notariskantoor in Suriname. Hij beschouwt Gandhi als zijn vader. Soms logeerden er ook vrienden van mij bij hem zonder dat ik het wist.

De Indian Eagles is de langst bestaande Surinaamse band in Nederland en we werken heel graag met mijnheer Gandhi samen. Waarom? Omdat hij een eerlijk mens is. Hij is wars van malversaties, waar andere organisatoren nog wel eens de mist mee ingaan. De financiële zaken zijn bij hem altijd prima op orde. We werken al dertig jaar samen onder meer bij de Mukesh-festivals, waarbij hij artiesten uit India haalt. En we wel 1000 man in de zaal hebben. Hij zal nooit zoals anderen wel doen artiesten van iemand kapen, als dat gebeurt zoekt hij gewoon weer naar nieuwe wegen.

Ik werk nauw met hem samen bij de organisatie van de culturele avonden. Hij zorgt voor de organisatie en ik doe de muzikale programmering. Hij is heel prettig om mee samen te werken.

Wat ik zo bijzonder vind, hij heeft heel frisse ideeën. Hij komt steeds weer met nieuwe ideeën, die aanslaan bij het publiek. Zoals vrouwenfestival, in de Surinaamse gemeenschap worden vrouwen nog vaak achtergesteld. Hij zet ze vooraan. Zo ook met de culturele festivals waarbij hij publiek en artiesten van verschillende etnische groepen bij elkaar brengt.

Hij doet zijn naam Gandhi, wat bij ons een heilige naam is echt eer aan.’

John Mokamsing
Bandleider Indian Eagles

Hoofdstuk 4 Religieuze en folkloristische feesten

Naast muziekfestival organiseerde de Stichting Dosti ook Rkasha Bandham. Dit feest valt jaarlijks tijdens volle maan in Sravana. Meestal is dat in augustus. Bij dit feest voor broers en zusters zoekt de zus haar broer op en bindt een gekleurd beschermkoord om zijn pols. De broer geeft zijn zus een geschenkje, meestal wat geld en biedt haar alle bescherming aan.

Het feest is bedoeld om de relatie tussen broer en zus te versterken. Deze bekrachtigen ze ook door

het opzeggen van een mantra. Vroeger gebeurde dat in het Sanskriet, tegenwoordig ook in het Nederlands. Na de ceremonie stop de zus wat zoetheid in de mond van de broer en ontvang zij haar geschenkje.

Rkasha is niet echt een religieus feest. Het wordt tegenwoordig ook gebruikt in meer vriendschappelijke relaties tussen mannen en vrouwen.

Dosti heeft ook regelmatig een Ghazal georganiseerd. Gandhi legt uit wat dat is. 'Een poëtisch vorm bestaande uit rijmende coupletten en een refrein. Elke lijn moet hetzelfde 'meter' delen. Ghazal kwamen al in de 12e eeuw in Azië voor. Het woord verwijst naar 'de laatste roep van de Gazelle.' Een Ghazal is een traditionele uiting van liefde, scheiding en eenzaamheid, waar de gazelle symbool voor staat. De bringer van de Ghazals wordt daarbij meestal begeleid door een Santoor, Tabla, harmonium en gitaar.'

Holifeest

De stichting Dosti organiseert elk jaar in maart het Holifeest. Dit feest is een combinatie van een lentefeest, een feest waarbij het goede het kwade overwint en een nieuwjaarsfeest. Het staat ook bekend onder de namen Holifeest, Holi-Phagwa of Phagwa, Phagawan, Phaguaa. Volgens de hindoekalender vindt het feest plaats op de dag na de volle maan van de maand Phaalguna. Naar deze maand is dit feest ook genoemd, Phagua of Phagwa. Het Holifeest wordt gevierd met zang en dans, versnaperingen, het strooien met gekleurd poeder, parfum (Goellaal) en het sprenkelen van gekleurd water (Abier).

Gandhy legt uit dat de voorbereidingen van de Holi gestart worden op de dag van Basantpanchami, de vijfde dag van het jaargetij Basant in de maand Phaalguna, de lentemaand. 'Op deze dag planten de Hindoestanen een stek van de Rearh-plant (Ricinus/wonderboom), op een vaste locatie. Hierbij wordt er gebeden en brengt de Pandit (priester) offers, waarbij hij om voorspoed vraagt voor de gelovigen en de hindoegemeente. Na de gebeden en de lofzang aan de god, zaaien de boeren de landbouwgronden in. Andere disciplines treffen (zakelijke) voorbereidingen voor het aankomend Nieuwjaar. De hele maand verzamelen de Hindoestanen droog en brandbaar plantaardig materiaal voor de holka (bouwsel van stro, riet en takken, stengels en droog hout).'

Voorafgaand aan het Holi houden Hindoes tijdens de volle maan op de laatste dag van Phaalguna een ceremonie bij de holka,' vervolgt hij. 'Hierbij verbranden ze symbolisch holika, het kwade. Nadat de Pandit een offer heeft gebracht, verwijdt hij het plantje (symbool van het goede) van de brandstapel. De mensen vernietigen het kwade in de vorm van dwalingen, kwade gedachten en gewoonten, (gesymboliseerd door de holka) door de holka in brand te steken. Verder wordt er tijdens Holikadahan gebeden (puja) en stichtelijke en Holiliederen gezongen. De Hindoestanen lopen

zingend rond de brandstapel als teken van de overwinning van het goede en de vernietiging van de kwade. Het zingen gaat door totdat de holka helemaal uitgebrand is.'

In de hindoejaartelling start de dag na de holikadahan de [maanmaand Chaitra](#) en begint tevens het Nieuwjaar. Holi, het strooien met gekleurd poeder/water, begint nadat de as van de Holka is afgekoeld en de Pandit de ochtenddienst heeft uitgevoerd bij de Holka. Na een gebed en het uitspreken van een heilwens voor geluk en welzijn van de gemeenschap in het nieuwe jaar worden de aanwezigen getooid met een geluksteken (tilak). Dit is een eerste stip op het voorhoofd met de as van de holka.

De hindoe gemeenschap beschouwt de as van de holka als heilig omdat het is ontdaan van het kwaad en symbool is van Shiva. Hierna viëren jong en oud samen met familieleden, vrienden en kennissen tot laat in de nacht uitbundig feest met zang, dans en eten. Men besprenkelt elkaar met verschillende geuren (parfum en reukwater) en bepoedert elkaar in verschillende kleuren en begiet elkaar met allerlei gekleurd water. Hiermee symboliseren ze de in bloei staande natuur, maar dan bij de mens. Men wenst elkaar bij dit feest "Subh Holi!" toe, wat zoveel wil zeggen als 'Gelukkig Nieuwjaar!'

Gandhy vertelt dat het niet zozeer een religieus feest is. 'Het heeft meer een folkloristisch karakter. Kenmerk is dat alle mensen zonder onderscheid van rang en stand het feest viëren. Ze doen dit door samen muziek te maken, te zingen en elkaar met kleur te besprenkelen. Dat laatste doen we niet in Den Haag.

We willen juist het Holifeest samen met de buurt viëren en daardoor de leefbaarheid binnen onze wijk bevorderen. We streven ernaar dat iedereen, Hindoestaan of niet mee kan doen. Het is een feest dat bedoeld is om sociale barrières te slechten en de verbinding te leggen met iedereen in de buurt.'

Divala-feest

Naast het Holi feest organiseerde Dosti vroeger ook Divali, ook bekend als lichtjesfeest, een van de belangrijkste Hindoestaanse feesten. Hij legt in het kort uit wat het feest inhoudt: 'Divali, ook genoemd Deepavali, Diwali of Deevali vindt zijn oorsprong in India.

Het woord is afgeleid van het Sanskriet *dipavali*, dat *een rij lichtjes* betekent. De olielampjes, Dipa, zijn traditioneel een van kleigebakken lamp met katoen wattenlontje en geklaarde boter (ghee). Tijdens het feest steken de mensen ook door het huis heen en op de erven lichtjes aan. Divali staat voor "de overwinning van het goede over het kwade, overwinning van het licht over de duisternis, overwinning van de gelukzaligheid over de onwetendheid". Bij het feest eten we zoetigheden en in India steekt men ook vuurwerk af.

Divali is een vrolijk feest en wordt vaak gevierd in gezinsverband. Het is een feest voor iedereen, voor jong en oud, man en vrouw, arm en rijk. In Suriname is het sinds 2010 een Nationale Feestdag. Op het onafhankelijkheidsplein in Paramaribo brandt daar voor een week de Surinaamse Dia.'

Eerlijke en oprechte man

‘Ik heb mijnheer Gandhi ongeveer 43 jaar geleden leren kennen. Hij organiseerde een culturele activiteit in een klein kerkje bij de Laan van Meerdervoort. Ik was net vanuit Suriname naar Nederland gekomen en was benieuwd wat dat inhield. Het bleek een muziekavond met modernere muziek dan ik in Suriname gewend was. Deze kennismaking is uitgelopen op een vriendschap die al meer dan 40 jaar standhoudt.

We hebben veel samengewerkt. Als ondernemer had ik op een gegeven moment zalencentra in Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Mijnheer Gandhi zocht altijd naar locaties voor zijn activiteiten. Daar vonden we elkaar. Ik herinner me vele avonden met de Indian Eagles, zangers en zangeressen en memorie-avonden waarop grote Indiase artiesten werden herdacht. Het is uitzonderlijk dat hij het al veertig jaar doet. Er zijn maar weinig mensen die de organisatie van dit soort evenementen zo lang volhouden.

Een van de redenen is dat hij een hardwerkende, eerlijke, oprechte man is, die het echt voor de gemeenschap doet. Hij belazert de mensen niet en is heel standvastig, als hij iets belooft doet hij het ook. En misschien nog wel het belangrijkste hij doet het met passie. Zo kan ik me herinneren dat hij recent een Indiase artiest helemaal naar Groningen begeleidde. Dat hoefde niet, maar dat doet hij gewoon.

Organiseren zit hem in zijn bloed en hij krijgt het voor elkaar om niet alleen de beste zangers en zangeressen (uit India en Suriname) in Nederland op het podium te krijgen, maar ook om gemeenteraadsleden en wethouders bij zijn activiteiten te betrekken. Prachtig ook dat hij tegenwoordig dat soort dingen als Karin Bloemen samen met Hindoestaanse artiesten brengt.

Ik heb een Hindoestaans radiostation, dat ik bijna heel Nederland te beluisteren is. Ik maak daarop reclame voor zijn evenementen. Wij worden ook altijd uitgenodigd als hij wat organiseert.

Naast zijn activiteiten voor Dosti doet hij nog veel meer vrijwilligerswerk. Zo heeft hij veel geld opgehaald voor een nieuwe Hindoestaanse tempel in het Laakkwartier.’

Mukesh Chedi

Eigenaar van zalen en een Hindoestaans radiostation

Hoofdstuk 5 Overige activiteiten

De Stichting Dosti organiseerde met name in de beginjaren nog vele andere activiteiten buiten de muziek- en dansfestivals, waarbij ze steeds een andere doelgroep bediende.

Vrouwenfestivals

De muziek- en dansfestivals werden in de beginjaren gedomineerd door mannelijke zangers en muzikanten. Er waren toentertijd maar heel weinig vrouwen, die professioneel muziek maakten, laat staan optreden. Om daar verandering in te brengen organiseerde Gandhi met zijn stichting 24 jaar achtereen een multicultureel Vrouwenfestival. 'We planden dit festival altijd op of rond de Internationale Vrouwendag.

We nodigden daarvoor vrouwelijke artiesten uit verschillende bevolkingsgroepen uit. Naast de Hindoestaanse zangeressen die optraden in traditionele klederdracht, de sari, stonden er ook zangeressen en danseressen op het podium van onder meer Turkse, Marokkaanse en Creoolse afkomst. In het begin hadden we moeite om zangeressen van Hindoestaanse afkomst te vinden. Het was voor Hindoestaanse meisjes en vrouwen niet gebruikelijk om muziek te maken of te zingen,

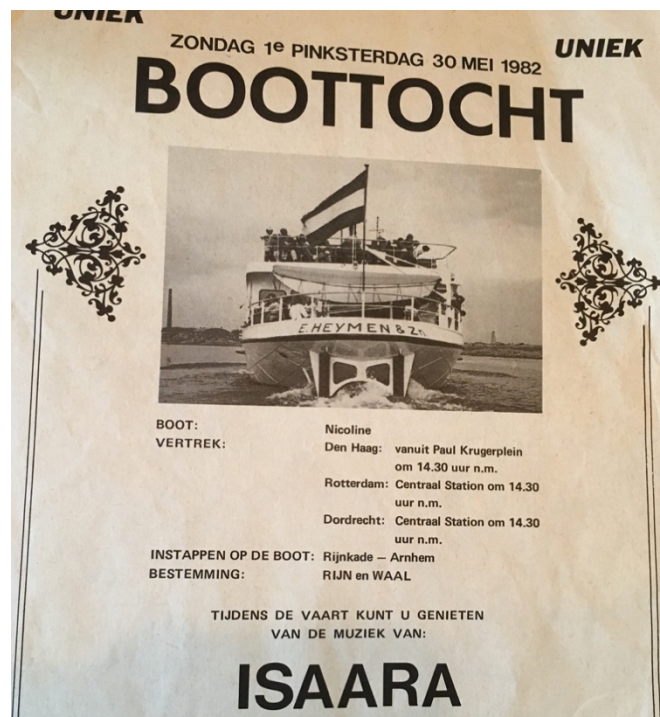
mede omdat ze eigenlijk niet wisten dat die mogelijkheid ook voor hen was weggelegd. Met die festivals lieten we hen zien dat vrouwen ook in deze beroepen succesvol kunnen zijn.'

Tijdens het festival was er naast de klassieke dansvormen ook ruimte voor meer moderne dans. Die werd vaak ten tonele gebracht door leerlingen van de verschillende dansscholen. 'Zo gaven we hen de mogelijkheid om op te treden. Heel veel leerlingen hebben zo hun eerste stappen op een podium gezet.'

De optredens vormden een belangrijk onderdeel van het festival. 'Maar Dosti verzorgde ook workshops over allerlei cultuuruitingen, zoals zang, dans, schilderen, muziek,' vertelt Gandhi. 'Daarnaast nodigden we bijvoorbeeld de GGD, het Rode Kruis en andere (medische) instanties uit om de bezoekers te informeren over gezondheidsrisico's, zoals hartinfarcten. De symptomen daarvoor zijn bij vrouwen anders dan bij mannen. En lang niet iedereen weet dat. We hielden deze vrouwenfestivals altijd in Theater aan het Spui. Soms organiseerden we ze ook in Rotterdam. Ze waren altijd uitverkocht en kenden een gemêleerde groep bezoekers. De opening werd altijd verricht door een wethouder. Helaas ging de editie van 2019 niet door, maar Gandhi zinspeelt wel op een festival in 2020. 'Er is veel vraag naar.'

Boottochten

Op 5 juni 2015 was het precies 135 jaar geleden dat de eerste Hindoestanen met een zeilboot in Suriname aankwamen. Dit zeilschip heette Lalla Rookh en had 400 mensen aan boord. 11 mensen overleefde de boottocht niet wegens overbezetting, slechte voorzieningen en misstanden. Er zouden tot 24 mei 1916 nog 63 schepen volgen.

De Indiërs kwamen als contractarbeiders. Ze kregen een contract voor 5 jaar en konden daarna kiezen of ze in Suriname wilden blijven of terugkeren naar Suriname. Velen bleven en kregen een stuk grond. De immigranten namen hun eigen kunst en cultuur mee, die ze ook weer meenamen naar Nederland.

Om die 135 Immigratie Viering luister bij te zetten organiseerde Gandhi met zijn Stichting een muziekfeest op de Lage Zwaluw, een rondvaartboot. 'Op deze manier kon ik de Hindoestanen een beetje het idee geven hoe het was om op een boot naar een nieuw vaderland te gaan. Het was de eerste keer dat de verjaardag van deze Immigratie op een boot werd gevierd.'

De stichting Dosti had al eerder een boottocht georganiseerd. In 1982 was er een feest gehouden op een rondvaartboot in Arnhem. De deelnemers werden met de bus opgehaald uit Dordrecht, Rotterdam en Den Haag. In Arnhem volgde een korte rondleiding door de stad voordat er werd ingescheept. De Indian Musicmakers en een DJ verzorgden de dansmuziek. Pas om 01.30 uur werd er gestopt en iedereen weer naar zijn of haar woonplaats vervoerd.

Draaiorgel

Wat is er nu puur Hollander dan een draaiorgel. Op 26 en 27 augustus 2012 vond het Mela Festival Malieveld plaats. De Stichting Dosti heeft in 2012 in samenwerking met Asam Mandir en Dew Mandir het initiatief genomen om op dat festival een draaiorgel Bollywood tunes te laten spelen, waarbij geld werd opgehaald voor de nieuwbouw van Asam Mandir en Dew Mandir. Deze gebouwen konden naast religie ook dienen voor maatschappelijke en sociale doelen. 'Het leuke is,' vertelt Gandhi 'dat het draaiorgel deze Bollywooddeuntjes nog regelmatig afspeelt.'

Films

Hindoestanen, maar ook andere bevolkingsgroepen zijn dol op Bollywoodfilms. Dosti regelde in het hele land filmvoorstellingen. 'We hebben films gedraaid in Leeuwarden, Arnhem, Rotterdam, Enschede, Den Haag en drie jaar lang op zondag in Leiden. Dit is altijd een hele happening. Indiase films duren gemiddeld drie uur en er komt liefde, drama en actie in voor. En,' zo verklaart hij, 'weet je, een film is niet compleet zonder happy end. Bollywood films bieden meer dan entertainment. Er spreekt eerbied uit voor de ouderen, huwelijkstrouw, vaderschap, moederschap, liefde en dood. De boodschap in de film is meestal verdekt gegeven. Je moet wel de code kennen om die te ontcijferen.'

‘Vroeger waren de Indiase films echt gezinsfilms, vertelt hij. ‘Tegenwoordig komen er scènes in voor die je niet in dergelijke films zou verwachten. Er is ook veel belangstelling voor deze films in het Midden-Oosten, Turkije, Indonesië, Afrika en het Caribisch gebied. Heel belangrijk in de film is het lied. Omdat dit de verschillende gevoelens en emoties uitdrukt. De acteurs beelden de liederen uit, maar zingen ze niet. Muzikale groepen in India, maar ook in Nederland spelen deze liederen na. Wie dat het beste kan, is vaak heel bekend. Veel van onze muzikalfestivals hebben het coveren van liederen van Bollywoodfilms als hoofddact. ‘We zijn als Dost trouwens gestopt met het organiseren van Bollywood filmfestivals. De belangstelling ervoor nam af. Mensen kunnen de films zo in de winkel kopen of downloaden van Internet.’

Reizen

In de beginjaren organiseerde Dosti ook reizen voor Hindoestanen in Nederland. ‘Mensen waren wat onzeker en wilden het liefst met een eigen groep op reis,’ vertelt Gandhi. ‘Een geliefde bestemming was Engeland, waar veel Hindoestanen wonen. We bezochten in Londen naast de highlights ook bijvoorbeeld Southhal waar een groot aantal Indiërs naar toe zijn getrokken. Daar konden de dames naar hartenlust winkelen. Er is ook een ruime keuze uit Indiase restaurants, bioscopen, platenzaken, tempels enz.

We zijn echter ook in Spanje geweest, in Madrid. Hier hebben we een stierengevecht bijgewoond. Dat staat me nog erg bij.’ Een keer ging de reis naar India, toen dat nog niet zo bij de reisorganisatoren op het netvlies stond. ‘We bleven ook dicht bij huis. Er gingen busreizen naar Phantasialand en de Afsluitdijk. We zijn er mee gestopt toen reizen steeds meer gemeengoed werd en er ruime keuze was uit allerlei bestemmingen.’

Prijzenslag

‘Met de Stichting Dosti heb ik ook een keertje deelgenomen aan het programma Prijzenslag van Hans Kazan. Ik zat in de finale. Ik hoor Hans Kazan nog zeggen: ‘kom naar beneden en sla je slag Gandhyyyyy Poeran.’ De prijs was een audiovisueel set.

Ziekenomroep

Gandhy heeft in de jaren tachtig namens Dosti onder de naam radio Rahroe een programma gemaakt voor Hindoestaanse patiënten in de Haagse ziekenhuizen. ‘We zonden elke zondag rechtstreeks uit van 12.00 – 13.00 uur. Daarin draaiden we ongeveer 10 nummers. Ik deed de techniek en heb zelfs nog een cursus gevolgd hoe je een mengpaneel moest bedienen. We hebben nog subsidie gekregen om platen te kopen.’

‘Het was leuk om te doen, maar kostte veel tijd,’ vervolgt hij. ‘De dag voor de uitzending gingen we de ziekenhuizen langs en bezochten de Hindoestaans patiënten. Op een of andere manier wisten we waar ze lagen. We vroegen wat voor muziek ze wilden horen en dat draaiden we dan de dag daarop. Naast het draaien van de aangevraagde plaat wensten we ze ook altijd beterschap. Het was een goed beluisterd programma. Mensen keken er naar uit.’

‘We zijn er mee gestopt omdat het teveel werd, elke zondagmiddag was ik weg. Tegelijkertijd kwam de kabelprogrammering op, waardoor mensen gemakkelijker naar de radio konden luisteren. Maar ik heb het altijd met veel plezier gedaan. We kregen veel respons, sommige patiënten namen de plaat die ze wilden horen zelfs mee naar het ziekenhuis.’

 Pim Nishi
Den Haag

 J. Dilroon
Amsterdam

 K. Malaha
Rotterdam

 Stanley Somar
Den Haag

 Ewald Krens
Den Haag

 Johnne Bhoendie
Den Haag

„DOSTI” ORGANISEERT OP
ZONDAG 5 AUGUSTUS 1984
 de vriendschappelijke voetbal
 wedstrijden:

 Harold Sheombhar
Den Haag

I aanvang 12.30 uur
A.D.O pupillen – DOSTI pupillen
HOOFDWEDSTRIJD
F.C. DEN-HAAG-DOSTI
SELECTIE

 Perry Geerlings
Amsterdam

 Kenneth Somar
Den Haag

II aanvang
14.30 uur

 Ramesan Dordrecht

 Stanley Bismbar
Amsterdam

 S. Malhoe
Trainer/Coach

 S. Lala
Rotterdam

inlichtingen:
GANDHY POERAN
TORRE
HAROLD DOEKHI
(PUSKAS)

070-453379
070-299343
078-134186

TOEGANG: F.2.50 P.P.

 Humphrey Alladin
Den Haag

 P. Ramaransing
Rotterdam

 M. Bahadoer
Rotterdam

 S. Rambaran
Dordrecht

 Hendrik Mohan
Boerbor
Den Haag

 K. Malaha
Rotterdam

Hoofdstuk 6 Sport

Een andere activiteit van Dosti in de beginjaren was het organiseren van voetbalwedstrijden. Hindoestanen zijn volgens hem goed in denksporten en meesters in cricket en hockey, maar er zijn bijna geen Hindoestanen doorgebroken als profvoetballer. En diegene met een Hindoestaanse naam, zoals de Narsinghs hebben vaak een alleen een Hindoestaanse vader of moeder. Hij vindt dat jammer en wijt het aan gebrek aan discipline. 'Er zijn best wel jongens die goed kunnen voetballen, maar ze hebben de drive niet om door te breken. Ze blijven gemakkelijk hangen bij een feestje en denken al gauw dat ze de ster zijn.'

Hij heeft tien jaar lang jaarlijks een voetbaltoernooi specifiek voor Hindoestanen in Den Haag georganiseerd, onder andere in het Zuiderpark. 'Het was zowel een sportief als recreatief toernooi, waarbij naast de heren ook dames hun wedstrijden speelden.'

Ook heeft een paar jaar een groot toernooi in Zwijndrecht op poten gezet. 'Hier deden wel 28 teams aan mee, met spelers uit onder meer Amsterdam, Rotterdam, Eindhoven, Venlo, Den Haag. Er voetbalde ook altijd een Nederlands team mee. Het was een multiculturele happening, dat afgesloten werd met een feest.'

Hij moet nog lachen als hij terugdenkt het artiestenvoetbaltoernooi, waar zowel Hindoestanen als Creolen aan meededen. Grote publiekstrekker was Trafassi. 'Dat was een groot feest. We hebben dat drie jaar gedaan. Daarnaast waren er ook familietoernooien, waar hele families het tegen elkaar opnamen.'

Tegen FC Den Haag

Om jongens te stimuleren om wat serieuzer met voetbal bezig te zijn heeft hij alles in het werk gesteld om met een Hindoestaans elftal tegen FC Den Haag te mogen voetballen. 'Ik heb daarover gesproken met de heer Hartman, de toenmalige directeur van die club. Hij was eerst afhoudend maar kwam er later op terug.'

Gandhy begint helemaal te glimmen als hij die wedstrijd ter sprake brengt. 'Dat was geweldig. Ik zie zo het beeld weer voor me van die dag. We hadden een selectie in het leven geroepen met alleen Hindoestanen. Ze kwamen van clubs uit Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. De coach was Surin Malhoe, de heeft geweldig werk verricht om de jongens bij elkaar te brengen. Ik kende zelf ook veel mensen uit de muziek- en sportwereld en die kenden ook weer anderen. Zo hebben we een team op de been gekregen. Helaas is geen van die jongens ooit doorgebroken. '

5 augustus 1983 was de grote dag. Zijn enthousiasme is aanstekelijk: 'Normaal kwamen en tweehonderd man kijken naar een oefenwedstrijd van FC Den Haag. Nu zaten bij 7.000 bezoekers in Het Zuiderpark: mannen, vrouwen, kinderen in wandelwagens. Naast genieten van de voetbalwedstrijd konden ze langs een aantal kraampjes lopen (met eten, zoals Roti, drinken en schaaftjes) en was er natuurlijk muziek. Ons elftal scoorde het eerste doelpunt. De coach van FC Den Haag, ik meen Rob Baan, bracht meteen een aantal wissels in. Uiteindelijk won FC Den Haag met 5-2.

Hij had ook de ambassadeur van India en Suriname uitgenodigd. 'De man uit India klopte me op de schouder en vroeg me om een keertje thee met hem te drinken. Het was een mooi moment. Helaas blijven dit soort mannen altijd maar kort op hun post. Ook de ME, die toentertijd bij wedstrijden van FC Den Haag met een compleet corps aanwezig was, complimenteerde me. Alles was zonder wanklank verlopen.'

Financieel was het zo geregeld dat Dosti een kleine bijdrage moest betalen voor de accommodatie. De opbrengst was voor de helft voor FC Den Haag en voor de andere helft voor ons.

Na zes maanden hebben we de wedstrijd geëvalueerd. De heer Hartman ze: 'er zijn jongens bij die met de bal aan de voet wat kunnen, alleen ze komen de bal niet halen, ze wachten tot die bij hun komt en daarmee typeerde hij de Hindoestaanse voetballers goed. Ze willen er niet voor werken. Gandhi vindt dat jammer. 'Ik weet zeker dat als er bij ADO Den Haag een Hindoestaanse jongen mee zou doen er zo een paar duizend mensen meer in het stadion zitten.'

Na tien jaar is hij gestopt met het organiseren van voetbaltoernooien en wedstrijden. De belangstelling was tanende en het werd steeds moeilijker om accommodatie te huren. Daarbij nam het aantal leden bij Hindoestaanse clubs ook af. Hij vindt het nog steeds jammer dat er nooit een Hindoestaanse jongen is doorgebroken in de profcompetitie.

Volleybal

Naast voetbal konden de Hindoestaanse jongeren via Dosti ook volleyballen. 'Hier deden ook ouderen aan mee, maar de nadruk lag op de jeugd. Ook dat is gestopt. Evenals de Troeftjaal toernooien, een kaartspel dat veel weg heeft van klaverjassen. 'Grote verschil is dat je niet met de troef hoeft mee te gaan. Soms deden er vier of vijf teams mee met een wedstrijd. De winnaar ging naar huis met een klein prijsje.'

Fijne man om mee samen te werken

'Ik heb Gandhi Poeran leren kennen in 2012-2013 toen het Danstheater en de Anton Philipszaal er nog waren. Hij organiseerde daar op huurbasis met zijn stichting Dosti Bollywoodachtige concerten. In de loop der jaren zijn de activiteiten verschoven van huurbasis naar samenwerking.

Het verschil tussen beide vormen is dat organisatoren die bij ons een zaal huren zelf verantwoordelijk zijn voor de programmering en de publiekswerving. Bij samenwerking zijn we dat samen, en delen we ook de financiële risico's. Zo helpen we elkaar in de wirwar van subsidieaanvragen. Omdat hij zo betrouwbaar is spelen we ook financieel open kaart.

We zijn overgegaan naar samenwerking omdat hij bij zijn culturele activiteiten steeds meer de cross-over zoekt met andere culturen, zoals Karin Bloemen en een Symfonieorkest, die gecombineerd worden met meer Hindoestaanse cultuur. Iets wat wij ook nastreven. Hij laat zich daar ook in adviseren hoe hij en zijn stichting Dosti die cross-over het beste gestalte kunnen geven.

Gandhy Poeran is een fijne man om mee samen te werken, die ook veel aandacht schenkt aan de menselijke verhoudingen. Als hij op vakantie is in Suriname appt hij altijd wel een keer, hoe is het met u en we moeten gauw eens afspreken. Dat doen niet veel mensen.

Henk Scholten
Directeur Zuiderstrandtheater

Bescheiden figuur met grootse daden

'Ik ken Gandhi Poeran al vanaf 1979. Als gemeenteraadslid mocht ik in dat jaar de Stichting Dosti officieel openen bij proclamatie. En sinds die tijd zijn we bevriend. Ik heb bijna alle activiteiten die de stichting heeft georganiseerd bezocht. Ook nu nog ga ik naar zijn evenementen als het maar binnen is.

In het begin richtte de stichting zich vooral op activiteiten in de wijken, dat was ook de wens van de gemeente Den Haag. Gandhi breidde het werkterrein al gauw uit naar meer grootschalige culturele evenementen, die voor alle (Hindostaanse) inwoners van Den Haag bestemd waren. Daarvoor was het in de beginjaren moeilijk om subsidie te krijgen, omdat de wijkactiviteiten bij de gemeente centraal stonden. Incidenteel werden wel subsidies verstrekt voor grote culturele activiteiten.

Hij is een bescheiden figuur met een grootse dadendrang, die steeds weer nieuwe dingen uitprobeert. Hij wist en weet nog steeds veel mensen op de been te brengen. Vaak komen er wel meer dan 1000 man bij zijn festivals. En hij wist en weet allerlei artiesten uit India en Suriname hiernaartoe te halen.

Tegenwoordig probeert hij de Hindoestaanse cultuur te mixen met de Nederlandse, Marokkaanse, Turkse en nog andere culturen, onder meer door de samenwerking met het Zuid-Hollands Symfonieorkest. Hij zoekt ook meer de samenwerking met andere organisaties, zoals het Zuiderstrandtheater, mede om zijn activiteiten te kunnen blijven bekostigen.

Hij heeft terecht al twee keer de vrijwilligerspenning van de stad Den Haag gekregen voor al zijn werk.'

Johan Chandoe

Oud-gemeenteraadslid Den Haag

Hoofdstuk 7 Multicultureel

Hoewel Gandhi altijd al streefde naar multiculturele evenementen, heeft hij de laatste jaren met Dosti daarin echt een slag gemaakt. 'We hebben in 2017 een voorstelling gehad met Karin Bloemen en een symfonieorkest, waarbij ook Hindoestaanse zangers meededen. In 2015 hebben we het eerste Hindoestaanse jazzfestival georganiseerd en in 2019 hebben we op 8 september 2019 de Jostiband geprogrammeerd. Dat was de laatste activiteit voor de grootse viering van het veertigjarig bestaan van Dosti en het veertigjarig voorzitterschap van Gandhi. De Jostiband bestaat uit muzikanten met een verstandelijke beperking, die vooral moderne muziek spelen.

Gandhy zag tijdens het optreden de humor bij deze mensen. 'Ze lachen bijvoorbeeld als er gezegd wordt die en die heeft verking met die en die.

DOSTI MEETS JOSTI

JOSTIBAND LIVE IN CONCERT

ZUIDERPARK THEATER

HENRIETTE ROLAND HOLSTWEG 100
ZUIDERPARK
DEN HAAG

8 SEPTEMBER 2019

15.00-17.00 UUR

€10,00:
ENTREE P.P. INCL. SERVICE KOSTEN

€ 6,00:
OOIEVAARPASHOUDERS INCL KAARTEN

Kaarten via:
www.zuiderparktheater.nl
of via 06-49664897

**Afterparty met
The Indian Eagles
Olv John Mokamsing
tot 23.00 uur**

Maar terug naar het optreden van de Jostiband. 'Het was een groot succes,' zegt Gandhi. 'Er waren dit keer veel Nederlanders. Helaas hadden we geen Hindoestaanse solisten, waardoor het aantal bezoekers uit deze bevolkingsgroep wat tegen viel. Ik vind het zo knap, als de muzikanten niet hoeven te spelen maken ze grapjes, maar ze vallen wel precies op tijd in. We hebben afgesproken het concert over twee jaar te herhalen maar dan met Hindoestaanse solisten erbij.'

Hij heeft niet zomaar de Jostiband uitgenodigd. 'Binnen de Hindoestaanse gemeenschap is er nog weinig bekend van wat mensen met een geestelijke beperking allemaal kunnen doen. Door ze kennis te laten maken met de Jostiband, denken ze misschien o ze kunnen ook muzikaal zijn of goed zingen. Dat opent nieuwe mogelijkheden. Mensen die er geweest zijn gaan er over praten en zo gaat het balletje rollen.'

Een ander punt is dat hij altijd een afterparty organiseert, waar mensen kunnen dansen. Ook dat is een bewuste keuze. ‘Hindoestanen dansen graag en op zo’n afterparty bewegen ze flink, wat er in hun dagelijks leven nogal eens bij inschiet. Zo blijven ze gezond.’

Cross-over

Dosti beperkt zich tegenwoordig tot drie grote activiteiten per jaar, waarbij integratie van bevolkingsgroepen centraal staat. ‘We richten ons daarbij uitsluitend op Kunst en Cultuur.’ De religieuze feesten en andere activiteiten zoals taallessen, sociaal maatschappelijke ondersteuning en de zorg voor jongeren zijn overgenomen door andere organisaties.

Gandhy is nog steeds de belangrijkste organisator. Hij heeft een groot netwerk en legt gemakkelijk contact met sponsors, zoals de gemeente, fondsen en het bedrijfsleven. Belangrijk voor de financiële kant van de zaak. Dit netwerk helpt hem ook bij het strikken van een wethouder of iemand van de Surinaamse of Indiase ambassade voor bijvoorbeeld de opening. En hij kent door zijn jarenlange ervaring heel veel artiesten en hun agenten, ook in India en Suriname. Dat maakt het eenvoudiger om de programmering rond te krijgen.

‘Maar, ‘legt hij uit, ‘het wordt steeds moeilijker om grote evenementen te organiseren. Grote zalen en schouwburgen moet je minimaal twee jaar van de tevoren vastleggen. Vroeger waren wij de enige die iets in deze richting organiseerden, nu heb je talloze organisaties die wat doen. We zijn wat dat betreft steeds minder uniek. En alles wordt duurder, waardoor sponsors steeds belangrijker worden, maar ook vele anderen vragen hen voor financiële ondersteuning.’

‘Gelukkig ontvangen we subsidie van de gemeente Den Haag, omdat alles wat we organiseren toegankelijk en interessant is voor de verschillende bevolkingsgroepen van onze stad. Daar ligt onze kracht. Ik wil de subsidie daaraan zo goed mogelijk besteden. Het is tenslotte gemeenschapsgeld, maar omdat alles steeds duurder wordt, gaat er een steeds groter gedeelte van het budget op aan gages. Het is best moeilijk om een evenement financieel rond te krijgen. Toch is het altijd nog gelukt.’

Ook als hij straks voorzitter af is, zal hij zich blijven inzetten voor de uitwisseling van culturen, zoals de kleurrijk festivals als Kleurrijk Nieuwjaar en Kleurrijk Kerst, die al jaren op het programma staan, waarbij muzieksoorten uit alle bevolkingsgroepen worden gespeeld.

Kleurrijk

Sinds eind 2016 organiseert Stichting Dosti activiteiten met het concept ‘Kleurrijk’ als gemeenschappelijke verbindende factor. Het gaat daarbij om ‘Kleurrijk Nieuwjaar, ‘Kleurrijk Kerst’ en ‘Kleurrijke Koningsnacht.’

Gandhy vertelt dat deze ‘Kleurrijke’ activiteiten zijn voortgekomen uit de evenementen die Stichting Dosti de afgelopen 40 jaar heeft georganiseerd. ‘Vroeger richten we ons met de muziekkeuze met name op de Hindoestaanse gemeenschap. In de veertig jaar van ons bestaan zijn deze activiteiten, zowel wat betreft bezoekersaantal als artistieke kwaliteit uitgegroeid tot een concertprogramma dat elk jaar terugkomt. Er komen zowel allochtone als autochtone bezoekers. Met het ‘Kleurrijk’ concept willen we deze activiteiten uitbreiden tot festivals waar we de verbinding leggen tussen de verschillende bevolkingsgroepen. We toveren een gemêleerd publiek een staalkaart voor van muziekstijlen, dansstijlen en performances uitgevoerd door allochtone en autochtone artiesten.

Hierdoor kunnen niet alleen Hindoestaanse maar diverse andere etnische groeperingen hun artistieke kwaliteiten aan een groot Haags publiek presenteren.'

Een kleurrijk festival is allereerst een multiculturele cross-over. Gandhi daarover: 'Stichting Dosti wil, in samenwerking en in overleg met andere organisaties, zoveel mogelijk verschillende etnische muziekstijlen programmeren. Het programma bepalen we in overleg met de deelnemers, waarbij we er opletten dat de liederen en muziek die we spelen bij elkaar passen en dat we een multicultureel publiek trekken. We leggen daarbij de nadruk op solisten met begeleiding door een orkest of een muziekgezelschap, bij voorkeur bestaande uit autochtone en allochtone muzikanten. Ronny Bhiekharie, de enige Hindoestaanse muziek director/arrangeur, maakt de arrangementen van de verschillende vormen van muziek voor het orkest. Het herarrangeren is nodig omdat bestaande muziek vaak voor andere toepassingen is gecomponeerd. Verder bieden we een podium aan amateursolisten en opkomende artiesten van allochtone en autochtone afkomst. Deze zijn vaak al wel bekend in de gemeenschap en trekken een publiek dat anders niet zou komen.

Stichting Dosti organiseert ism het Lucent Dans Theater voor de 1e keer:

Bollywood *meets* Klassiek

ZONDAG 28 SEPTEMBER 2014
Het Haagsche Symfonie Orkest VALERIUS
brengt Bollywood songs vertolkt door
Shekhar Kumar // Kumar Bansie // John Mokhamsing
Sangeeta Bhageloe // Mona Siddiqui // Shaffy Jahangier
Muzikale arrangementen van : **Ronny Bhikharie**
Het Valerius Symfonie orkest o.l.v. dirigent Arne Visser bestaat uit 40 musici
en zal U verrassen met de mooiste Bollywoodliederen. Mis dit uniek concert niet !

Stichting Dosti organiseert ism GM promotion

Zondag 29 december 2019

Kleurrijk Kerstconcert

ARTIESTEN

Veda voice of Lata, Asha uit Mauritius - Abhijet Rao
voice of Mohamed Rafi uit India - Wonnie Wirokromo
(zingt ook hindoestaans) – Boyke Datadien - John
Mokamsing, voice of Mukesh - John Roseval - Mai eva

MUZIKALE BEGELEIDING

AVISHKAR ORCHESTRA olv Ronny Bikharie

AFTER PARTY

THE INDIAN EAGLES olv John Mokamsing

Voorverkoop: 10 euro pp, ooievaarpas 6 euro pp.

KMI Paul Krugerlaan 125 te Den Haag.

Info: 06-49664897 of 06-24857138.

INLOOP 15.00 UUR - START CONCERT 16.00 UUR – EINDE 1.00 UUR

ZAAL OPERA - FRUITWEG 26-28 – DEN HAAG

Hij benadrukt dat het Kleurrijk-festival georganiseerd wordt vanuit de Hindoestaanse gemeenschap, maar met het idee die gemeenschap te verbinden met andere etnische groepen en allochtone Nederlanders. 'Er bestaat onder die groepen niet alleen een ruime belangstelling voor muziek; beeldende kunst, literatuur, en toneel maken van oudsher deel uit van de Surinaams/Hindoestaanse cultuur en identiteit. Er zijn talloze artiesten vanuit deze groepen in Nederland actief maar ze zijn nog steeds een tikkeltje onzichtbaar voor het grote publiek. Met de Kleurrijk festivals willen we daar verandering in brengen. In een wervelend concert tonen we de culturele talenten van diverse artiesten met uiteenlopende etnische achtergronden aan het Haagse publiek. Het publiek kan niet alleen genieten van verschillende muziekstijlen, maar ook op de afterparty samen dansen en plezier maken.'

Kleurrijk Nieuwjaar

Kleurrijk Nieuwjaar bestaat uit twee onderdelen: Workshops op het gebied van zang en dans, gegeven door een aantal solisten van het afsluitende concert en het Festival Kleurrijk Nieuwjaar. 'Het leuke van dit festival is dat bezoekers kennis kunnen maken met artiesten van allerlei achtergronden die buiten hun normale repertoire treden, bijvoorbeeld Jan Smit die ook Surinaams zingt. We zoeken daarbij artiesten van naam die iets betekenen binnen hun etnische groep. Door deze samen te laten optreden komt er een kruisbestuiving, de essentie van het kleurrijk concept. De bedoeling is dat Kleurrijk Nieuwjaar de komende jaren uitgroeit tot een middelgroot muziekfestival in Den Haag.'

Kleurrijk Kerst

Binnen het Kleurrijk concept neemt Kleurrijke Kerst een speciale plaats in. Gandhi legt uit hoe dat komt. 'De voorouders van de huidige generatie Hindoestanen zijn zoals al eerder gezegd in de 19^e eeuw als contractarbeiders naar Suriname gekomen.

Ronde de onafhankelijkheid van Suriname vertrokken vele Hindoestanen naar Nederland. Je zou denken dat hierdoor bepaalde cultuurelementen verloren zijn gegaan. Maar dat is zeker bij onze bevolkingsgroep niet het geval. De Hindoestanen behielden zowel in Suriname als in Nederland veel van hun eigen cultuur. Tempels, eigen religieuze organisaties, Hindoe-basisscholen, geestelijke verzorging van Hindoes in gevangenissen, radio- en televisiezendtijd, de Hindoe-raad, Hindoe studentenverenigingen en benoeming van Hindoe geestelijken in het leger hebben de zichtbaarheid van Hindoes in de Nederlandse samenleving vergroot. Het jaarlijkse Holi -en Divalifeest, met een openbare fakkeltocht, is daarvan ook een voorbeeld.'

Het Christelijke kerstfeest maakt van oudsher geen deel uit van de Hindoestaanse cultuur,' vervolgt Gandhi. 'Maar onze gemeenschap viert wel Kerst met de rest van de autochtone gemeenschap. Mensen versieren hun huizen en voorgevel met kerstlichtjes. Door juist met Kerst een muziekfestival te organiseren voor Hindoestanen, dat ook aantrekkelijk is voor autochtone Hagenaars zorgt de stichting Dosti voor verbinding tussen de verschillende culturen, wat weer leidt tot meer sociale cohesie. Ook blijken met name veel (Hindoestaanse) ouderen alleen te zijn tijdens de kerstperiode. We willen deze mensen uit hun isolement halen door hen een onvergetelijke Kerst aan te bieden met andere culturen in een mooi theater. Tijdens dit festival brengen allerlei artiesten, vanuit allerlei etnische achtergronden (Surinaams, Pakistaans, Indiaas, Tibetaans, Turks en Nederlands), Westerse kerstliederen ten gehore.

Hoofdstuk 8 Ander vrijwilligerswerk

Hoewel zijn werk, gezin en Dosti veel van zijn tijd opslokte vond hij ook nog de tijd voor andere vrijwilligersfuncties.

Religieuze organisaties

Hij is van 1984-1985 bestuurslid geweest van de religieuze organisatie Asan. De opbrengsten van het draaiorgel dat Bollywoodmuziek maakte, gingen naar die stichting. Voor deze organisatie heeft hij ook busreizen naar onder meer Parijs en Leeuwarden georganiseerd. 'Ik zat er toch wel een beetje mee in mijn maag, kan dat wel busreizen voor een religieuze organisatie en heb dat aan de priester gevraagd. Die vertelde dat ontspanning ook nuttig was. 'Muziek, dans, brengt mensen bij elkaar. Toen wist ik dat ik goed zat.'

Hij heeft ook andere hindoetempels (mandiers) ondersteund financieel en als vrijwilliger. Hij is nauw betrokken bij een instituut voor blinden in Pune India. In Suriname ben ik ook secretaris van het Mandier gebouw dat aan de Welgedacht C weg staat, dat tevens een multicultureel centrum is.

Activiteiten in Regentessenkwartier en Houtwijk

Zo gauw hij ergens ging wonen zocht hij contact met de wijkverenigingen en buurtcentra. Zo leerde hij niet alleen veel mensen kennen, maar kon hij voor de activiteiten ook gebruik maken van de ruimten in de buurthuizen. Hij vertelt: 'In het Regentessekwartier en later ook in de Houtwijk vingen we samen met het buurthuis kinderen na schooltijd op. Ze konden spelletjes doen zoals sjoelen en we organiseerden diverse activiteiten, zoals knutselen op de woensdagmiddag. Hier kwamen echt niet alleen Hindoestaanse kinderen op af. Verder organiseerde ik in de buurthuizen ook speciale cursussen voor Hindoestanen, zoals Hindi en taallessen.'

Toen hij eenmaal in de Schilderswijk woonde was hij betrokken bij verschillende instanties. Zo is hij een tijdje voorzitter geweest van TV Schilderswijk. 'Ik was niet bezig met de programmering, maar meer met de bestuurlijke zaken, zoals de contacten met de gemeente. Door al mijn bemoeienissen kende ik heel veel mensen en dat maakte het gemakkelijker om ergens binnen te komen. Helaas bestaat TV Schilderswijk niet meer.'

Zijn zonen zaten op voetbal, om zijn tijd daar nuttig te besteden heeft hij een scheidsrechter diploma gehaald en regelmatig jeugdwedstrijden gefloten. Hij mag ook een café runnen met zijn SHV-diploma Vakbekwaamheid Cafébedrijf. Hij heeft dat echter nooit gedaan.'

De Zonnebloem

Zijn vrijwilligerswerk bestond niet alleen uit het organiseren van activiteiten en het leggen van verbindingen tussen mensen en organisaties. Hij heeft ook oog voor gehandicapten, zieken en ouderen. Zo is hij een keer als vrijwilliger mee geweest op bootreis voor ouderen van de Zonnebloem naar Keulen. 'Ik hielp met het duwen van rolstoelen en begeleidde de deelnemers bij excursies. Verder hielpen de vrijwilligers bij het eten en het serveren van koffie. Naast deze vakantieweek heb ik ook een reis met ouderen gemaakt door Nederland.'

Rijden voor Ipse de Bruggen

Elke donderdagavond van 18.00 uur tot 22.00 uur rijdt hij met een bus geestelijk gehandicapte mensen van Nootdorp naar hun activiteiten in Delft. Hij geniet daar echt van. 'Het zijn zulke vrolijke mensen, die wel van een grapje houden. 'Op een keer, ik was net begonnen,' zeiden ze die en die is niet mee. Tijdens de rit bleven ze maar lachen. Ik vertrouwde het niet, maar ze bleven het zeggen. In Delft aangekomen bleek het meisje zich verstopt te hebben in de bus. Ze hadden de grootste lol. 'De cliënten gaan dansen, knutselen of koken en ik zit met twee collega's in de kantine te kletsen. Het is heel dankbaar werk en ik hoop het nog jaren te doen.'

Personeelsfeest

Ook op zijn werk kon hij het organiseren niet laten. Zo heeft hij en keer Trafassi uitgenodigd voor een personeelsfeest in het Ziekenhuis Bethlehem, waar hij toen werkte.

Onderscheiden

Gandhy heeft door zijn vele werk voor de (Hindoestaanse en) Haagse gemeenschap heel veel mensen leren kennen. Doordat hij onregelmatige diensten had kon hij ook gemakkelijker overdag met mensen overleggen. 'Op het laatste kenden mensen mij en wisten ze ook wat ze aan mij hadden. Ik deed wat ik beloofde en lukte dat niet dan zei ik dat ook.' Omdat ze het belang inzagen van wat hij deed kwamen wethouders, ambassadeurs en andere belangrijke mensen graag naar zijn evenementen. Zo was de directeur van de Surinaams Luchtvaartmaatschappij een graag geziene gast. Die heeft hem uit dankbaarheid zelf eens een vliegticket naar Suriname voor twee personen aangeboden. Ook de ambassadeurs van India en Suriname waren regelmatig aanwezig. Elke keer als hij ergens anders gingen wonen binnen de stad, boorde hij nieuwe contacten aan. Dat heeft hem geen windeieren gelegd.

Hij is verscheidene keren onderscheiden. In 2009 heeft hij een lintje gekregen. Hij is benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Ook elders zoals in Zwijndrecht en Rotterdam is hij onderscheiden. Zo hing er van 16 mei tot 6 juni 2013 een beeltenis van hem in Rotterdam tussen allerlei andere mensen die in die stad veel vrijwilligerswerk hadden gedaan.

Zijn inzet en passie voor, zijn loyaliteit en trouw aan de stichting Dosti vertaalt zich terug in zijn persoonlijke leven. Door al zijn belangeloze werk heeft hij vrienden voor het leven gesloten, zowel nationaal als internationaal.

Pionier bij het samenbrengen muzieksoort

'Ik heb de heer Gandhi 35 jaar geleden leren kennen doordat we beide bezig waren met sociaal werk voor de Surinaamse gemeenschap hier in Nederland. Hij hield en houdt zich met name bezig met culturele activiteiten. Hij staart zich daarbij niet blind op alleen de Hindoestaanse gemeenschap. Hij is juist een pionier in het samenbrengen van muzieksoorten uit verschillende culturen en het vernieuwen daarvan. Zoals een symfonieorkest samen laten spelen met een Hindoestaanse band en het programmeren van een band met mensen met een handicap. Ook de jazz heeft hij een geheel eigen gezicht gegeven. Hoe hij dat doet, fenomenaal.

Het is bijzonder dat hij al 40 jaar bezig is met het samenbrengen van mensen. Er zijn veel meer mensen geweest die in de loop der jaren dergelijke activiteiten georganiseerd hebben, maar die zijn ondertussen allemaal gestopt. Hij is al veertig jaar voorzitter van de stichting Dosti en gaat onvermoeibaar door. Er zijn ook anderen, maar er is er altijd een die de kar trekt en dat is hij.

En als het nodig is, is hij niet te beroerd om zelf folders uit te delen, hij duwt ze je gewoon in de hand en vraagt dan later of je nog komt.

Als ik niet in het buitenland ben, probeer ik altijd bij de muziekfestivals aanwezig te zijn. Ik ben ook uitgenodigd voor het jubileumfeest van de Stichting Dosti op 14 december 2019.

De heer Gandhi is daarbij een bescheiden man, eerlijk en integer die heel goed de gemeenschap weet te mobiliseren en daarvoor tot het uiterste gaat. Echt een topprestatie. Hij is daarvoor terecht ook al verschillende keren onderscheiden.

Dr.Chander Mahabier, voorzitter Stichting Sociëteit Tagore.

Bedankt

De cliché ‘achter elke succesvolle man staat een sterke vrouw’ is op mij ten volle van toepassing.

Om een festiviteit te kunnen organiseren heb ik de afgelopen 40 jaar vaak moeten overleggen, lobbyen, mensen moeten overtuigen van mijn ideeën en idealen om iets van de grond te krijgen.

Mijn vrouw daarentegen heeft nooit getwijfeld en heeft mij de vrijheid gegeven om deze idealen te kunnen realiseren. Haar hoefde ik nooit te overtuigen.

Door haar sta ik waar ik nu sta in het leven. Zowel voor de Hindoestaanse gemeenschap als voor haar als partner, vader en opa.

In de loop der jaren is de Stichting gegroeid, zo ook mijn persoonlijke leven.

We hebben samen 5 kinderen en 10 kleinkinderen. Wij hadden zoals ieder ander ook tegenslagen, maar hebben geleerd bij elke tegenslag een andere weg te kiezen en door te gaan wat ook terugkomt in mijn missie als vrijwilliger. We hebben een mooie familie en vrienden voor het leven. De kleinkinderen krijgen deze boodschap ook mee.

Onze kinderen vragen zich af of een dag in de jaren ‘80 ook 24 uur telde, aangezien wij als ouders beiden een verantwoordelijke baan hadden en toch de tijd hadden bij elke activiteit in hun leven aanwezig te zijn en daarnaast het werk binnen de Stichting te doen.

Ik ben dankbaar en trots op mijn gezin. Als vader ben je trots op je kinderen. Hoe fijn voelt het wel niet om na jaren te horen hoe trots de kinderen nu op ons zijn en dit ook zo uitspreken door te zeggen “jeetje Pap, hoe en wanneer heb je dit allemaal kunnen doen, terwijl je er altijd voor ons was en bent”!

Stichting Dosti bedankt:

- alle bezoekers voor hun support
- alle fondsen voor hun financiële bijdragen
- Gemeente Den Haag voor hun subsidie en andere hulp
- Alle radiozenders voor hun promotie
- Alle vrijwilligers, zonder hen konden we geen activiteiten organiseren
- Alle instanties, die ons ondersteund hebben
- Alle theaters waar we onze activiteiten hebben georganiseerd
- Kortweg alle media en sociale media die aandacht aan ons hebben besteed

Dankzij hen hebben wij 40 jaar volgemaakt en hopen wij ook de volgende veertig jaar nog talloze activiteiten te organiseren.

Speciale dank gaat uit naar mijn gezin en in het bijzonder mijn VROUW.

Vrijwilligers zijn goud waard